

[Hauch.]

sen — der er maaske slet ingen Forøgelse —, men der er sket dette, at man har *flyttet* Beskæftigelsen over til Byerhvervene fra Landbruget, hvad man alene kan se af de Tal, der fortæller os om Landbefolkningens Forhold i Sammenligning med Bybefolkningens. Og det, vi fra Landbrugets Side og ogsaa fra Venstres Side — der er ingen Uoverensstemmelse i saa Henseende, saa vidt jeg ved — foreholder Regeringen, er dette, at naar Mulighederne for en større Afsætning af Landbrugsproduktionen foreligger — og ingen vil protestere herimod; der har været en Tid, hvor man vilde det, men det vil man ikke mere —, var det det naturligeste og rimeligste, at man øgede Beskæftigelsesmulighederne i Landbruget ved at øge dets Afsætningsmuligheder, selv om man saa ikke var i Stand til at aabne nye Industrier eller udvide de gamle i saa stor Udstrækning, som Tilfældet har været.

Jeg vil aldrig blive træt af at banke paa hos Regeringen og hos Valutaadministrationen i Forbindelse med dette Spørgsmaal, fordi det er min faste Overbevisning, at det ikke alene for Landbrugets Økonomi er af afgørende Betydning, men at det ogsaa for hele Samfundet og dets samlede Økonomi er af Betydning, at vi lægger vor Virksomhed der, hvor vi kan sige, vi har Forstand paa Tingene. Og jeg tror dog i al Beskedenhed at kunne sige, at *det* har Landbruget gennem Aarene vist, at her er et Omraade, hvor det har Forstand paa Tingene, og hvor det har skabt et Samarbejde, som er enestaaende i Verden, til Udnyttelse af Produktionsmulighederne. Derfor er det, jeg stadig banker paa hos den høje Regering, banker paa hos den højtærede Udenrigsminister og hos den højtærede Handelsminister. Det er jo ingen Hemmelighed, *kan* ikke være det, at det er min Opfattelse — jeg ved ikke, at jeg har noget personligt udestaaende med den højtærede Handelsminister, tværtimod, men det er min Opfattelse, at det vilde være naturligere og bedre, og dertil sigtede jo ogsaa Venstres Ændringsforslag, at hele Administrationen her ikke laa under et Fagministerium, men under Udenrigsministeriet eller under et Udvalg under Udenrigsministeriets Forsæde. Jeg vil i al Beskedenhed sige til den højtærede Handelsminister: Dersom Administrationen heraf endelig skal ligge under et Fagministerium, vilde det saa ikke være lige saa naturligt eller naturligere, naar vi ser hen til Omfanget af Samhandelen, at den laa under Landbrugsministeriet, end at den ligger under Handelsmini-

steriet? Handelsministeriet har jo dog — det kan ikke nægtes — andre Interesser at passe i sin daglige Virksomhed — og jeg skal ikke kritisere, at det passer disse Interesser — end netop den, der knytter sig til en Udvidelse af Landbrugseksporten, og vi har den Opfattelse, at dette svækker vore Muligheder.

Jeg har gerne villet fremføre disse Betragtninger her, fordi jeg mener, det er saa uhyre vigtigt, at det bliver klart, hvordan Forholdet er, at det bliver klart, hvordan Landbruget for sit Vedkommende gennem sine Hovedorganisationer ser paa disse Forhold, og samtidig vil jeg benytte Lejligheden til at banke paa hos den høje Regering og sige til den, at det er af Betydning, ikke alene for Landbruget, men for hele Samfundets Økonomi i Fremtiden, at man udnytter disse Muligheder for Salg af Landbrugsproduktionen i saa stor Udstrækning, som det overhovedet er muligt.

Der er en anden Ting, jeg i denne Forbindelse gerne vil nævne, og det er de Forarbejder, som har fundet Sted, før de egentlige handelspolitiske Forhandlinger begyndte. Naar jeg gerne vil nævne det her, er det, fordi jeg har bemærket, at man i det høje Folketing har beskæftiget sig indgaaende dermed, og at man fra det ene Oppositionspartis Side i det høje Folketing stærkt har fremført, at der syntes at være en vis Tveetydighed i den Maade, hvorpaa Landbrugets Organisationer behandlede denne Sag. Vi har i mange Aar været i det lykkelige Tilfælde her i det høje Landsting, at Oppositionspartierne, om jeg saa maa sige, ikke spildte deres Tid med at bide hinanden i Benene, og jeg synes ogsaa, det er naturligt, at man har det paa den Maade. Men det kan ikke nægtes, naar jeg ser, hvad der foregaar i det høje Folketing, at man der somme Tider hos det ene Oppositionsparti sporer en Tendens i Retning af at svække den Virksomhed, der udelukkende er baseret paa i saa stor Udstrækning, som det nu er muligt, at støtte Landbruget og Landbrugets Bestrebelse for en Forøgelse af Afsætningen af dets Produktion. Derfor vil jeg gerne have Lov til her at nævne, at i Anledning af de forestaaende dansk-tyske Forhandlinger indkaldte Landbrugsraadet i Efteraaret fra de interesserede Parter Udtalelser om Landbrugets Kontingentønsker for 1938. Disse Ønsker naaede op paa et vist Beløb, som ikke var saa ganske ringe, og saadanne Ønsker har vi hvert Aar skaffet til Veje fra de interesserede Organisationer og de Udvalg, som har været nedsat under Landbrugsministeriet til Administration. Vi har ført nogle For-